

[Indenrigsministeren.]

Socialdemokratiet og det radikale Venstre for deres Tilslutning til Lovforslaget. Den ærede Ordfører for Venstre dvælede ved den uhyre Stigning, der op igennem Aarene har været i Hjælpekasseudgifterne, og det er jo rigtigt, at de er langt højere, end nogen paa det Tidspunkt, Hjælpekasseloven blev vedtaget, havde tænkt sig Muligheden af. Jeg for min Del tror heller ikke, at denne Udvikling har været heldig; netop derfor var det ogsaa, at de to nuværende Regeringspartier i 1927 saa stærkt modsatte sig den Ændring af Arbejdsløshedslovgivningen, som nødvendigvis maatte have de Følger, vi nu ser. Men for at komme bort fra de meget store Hjælpekasseudgifter forudsættes nu en Gang en Ændring i den sociale Lovgivning paa andre Omraader og da særlig paa Arbejdsløshedsforsikringens Omraade. Herom foreligger der jo Forslag i det andet høje Ting, og det maa da haabes, at man der finder Vej frem.

Jeg beklager, at det ærede 15de landstingsvalgte Medlem (Tvede) har ment at maatte gaa imod Lovforslaget. I øvrigt er det jo rigtigt, hvad det ærede Medlem sagde, at Lovforslaget for saa vidt ikke vil give sig Udslag i indeværende Aar, som det drejer sig om en Refusion af Udgifter, der har fundet Sted i det foregaaende Finansaar. Forslagets Betydning ligger i, at man erkender de særlig tyngende Byrder, som Kommunerne har haft i de 16 Mill. Kr., og at man under Hensyn hertil ønsker fra Statens Side at forhøje det paagældende Refusionsbeløb. Men det forekommer mig ellers, at det ærede Medlems Stilling er noget inkonsekvent. Naar det ærede Medlem erkender, at Kommunerne bør aflastes for en Del af deres sociale Udgifter, og erklærede, at han og hans Parti var rede til at gaa med til en saadan Aflastning, saafremt Udgifterne var fastlagt paa Forhaand, og det ærede Medlem yderligere erkender, at dette Forslag ikke kan øve nogen Indflydelse paa Administrationen ude i Kommunerne for indeværende Aar, idet det tager Sigte paa det foregaaende Aars Udgifter, saa forekommer det mig mærkeligt, at det ærede Medlem ikke drager Konsekvensen af sin og sit Partis almindelige Stilling og siger: Saa maa vi dog yde dette Bidrag til Kommunerne, navnlig i denne Periode, indtil de ønskelige Ændringer — som ogsaa det ærede Medlem finder ønskelige — kan blive gennemført, saa at Kommunerne fremtidig i det hele kan blive stillet gunstigere. Men det er

der vel ingen Anledning til at diskutere videre; jeg forstaar jo, at det ærede Medlem og hans Parti har taget deres Standpunkt.

Bækgaard: Det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (Veistrup) dvælede lidt ved den store Stigning, der har været i Hjælpekasseudgifterne, ligesom ogsaa jeg gjorde i mine første Udtalelser. Jeg synes dog, det ærede Medlem gjorde Stigningen større, end den i Virkeligheden er, idet han udtalte, at fra Begyndelsen var Udgiften kun 250 000 Kr. Nej, det var Statens Tilskud, der var sat til dette Beløb som Maksimum, medens de samlede Udgifter sikkert var højere — de kunde i hvert Fald være det. Jeg har ikke Tallet ved Haanden, men jeg antager, at Udgifterne temmelig sikkert har været op imod 1 Mill. Kr., da man gik ud fra, at Statskassens Tilskud kunde være indtil en Trediedel.

Det siges, at Udgifterne nu er 16 Mill. Kr., og det staar ogsaa i Bemærkningerne til Lovforslaget. Jeg har imidlertid ad anden Vej faaet at vide, at de egentlige Understøttelser kun andrager ca. 15 Mill. Kr. Den mellemliggende Margin gaar saa til andre Ting, væsentlig til Administrationsudgifter. Navnlig Udgiften i en enkelt Kommune har været mig noget paafaldende, nemlig de ualmindelig store Administrationsudgifter i København, hvor der skal være anvendt lidt over 600 000 Kr. til at administrere de 6—7 Mill. Kr., der er uddelt her. Det er altsaa ikke selve Understøttelsernes Beløb, der andrager 16 Mill. Kr., forudsat, at de Oplysninger, jeg har set, er rigtige; men det er netop en af de Ting, det kan have sin Interesse at faa nærmere oplyst.

Det ærede Medlem sagde endvidere, at det var først og fremmest Bortfaldet af den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse, som var Aarsag til den store Stigning i Hjælpekasseudgifterne. Jeg mener dog, der er Grund til at gøre opmærksom paa, at der var ikke Tale om ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse, den Gang Tallene laa saa langt nede. I saa Henseende var Stillingen altsaa den samme som nu. En anden Ting er, at de forandrede Forhold, som Krigen har forvoldt ogsaa paa dette Omraade, har kunnet medvirke til den stærke Stigning, og at Stigningen i de senere Aar i nogen Grad staar i Forbindelse med Arbejdsløsheden, er vist ogsaa rigtigt nok. Men Stigningen lige fra Hjælpekassernes Begyndelse indtil nu kan